

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din
Malioglas: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Pripovedka o revolucijah.

Revolucije niso iznajdba današnjih radikalcev. Scott Nearing je dejal v enem svojih predavanj, da je človeška zgodovina veriga samih revolucij.

Nisi zadovoljen s kraljem, pa ga strmoglaviš in se proglašiš sam za »vladarja po milosti božji.« Takih revolucij je bilo v prošlosti največ.

Vlade ne maraš, pa jo vržeš in postaviš svojo.

Pri predsedniških volitvah kje v Južni ali centralni Ameriki si izgubil bitko. Dobro, če ne z glasovnico, pa z revolucijo! In tako postaneš vseeno predsednik. Če si izvoljen, praviš, da te je ljudstvo hotelo. Če je bil izvoljen tvoj protivnik, boš uprizoril revolucijo, ga premagal, in potem trdil, da te je ljudstvo na vsak način hotelo. Božja previdnost že ve, kaj dela.

Venizelos je med vojno spoznal, da se hočejo Grki na vsak način boriti ob strani zaveznikov, kralj Konstantin pa je mislil obratno. Toda ker so tudi zavezniki mislili tako kakor Venizelos, so izvedli nekrvavo revolucijo in kralj Konstantin je izvedel, da ima Švica zelo zdravo podnebje. Po zmagi zaveznikov je kralj Konstantin mislil, da ga grško ljudstvo zahteva nazaj.

Tudi oficirji so mislili enako. In glej čudo, ljudstvo je dobilo priliko glasovati in glasovalo je tako, kakor je želel Konstantin. To je bila nekrvava politična revolucija. Potem so se pričeli Grki tepsti s Turki. Bog jim ni dal sreče, pa so se znesli nad kraljem; ne da bi mu kaj žalega storili, ampak njegove ministre so pomorili radi »veleizdaje«. Srečna Grčija je dobila vojaško revolucijo, to je, generalisti so se proglasili za vlado, nato so izvršili plebiscit in ljudstvo je enkrat resnično po pravici z dvetretjinsko večino glasovalo za republiko.

Bolgarija ima čisto podobno povest. Tudi tam so imeli to poletje revolucijo, par pa malo poprej Zadnja v vrsti je Španija, kjer so se oficirji polastili vlade.

Velik »revolucionar« je italijanski Mussolini. To je bila sijajna revolucija! Ampak Mussolini sedaj ni več zanjo. Prej, dokler še ni vladal, je bil, sedaj pa bi radi drugi, ki še niso vlada. Ampak revolucija v Italiji je sedaj prepovedana. Pokojni Karel Habsburški je poskušal z revolucijo, pa se mu ni obneslo. In še marsikomu drugemu ne. Rumunski kmetje so tudi parkrat poskusili z revolucionarsko igro, pa so izgubili. Kanone so imeli grajščaki, s kosami proti kanonom pa ne gre.

V Indiji so imeli precej revolucij, ampak vlada je neizpremenjena. V Južni Afriki so poskusili s tem sredstvom, tudi brez uspeha. V Nemčiji so marksisti enkrat že pregnali ministre republikanske vlade iz Berlina, pa so morali potem sami bežati. Obupali pa niso in so prepričani, da Viljem ni bil zadnji nemški kaiser. Na Bavarskem imajo neke vrste fašiste, ki tudi ne verujejo v glasovnico in take legalne stvari.

Celo Radiću podtikajo revolucionarno stremjenje, dasi zatrjuje, da ni za nasilne prevrate. Morda je tudi dr. Korošec revolucionar, kdo ve! Jasno je, da komunist dr. Lemež ni edini v Jugoslaviji, ki veruje v revolucijo.

Ampak prijatelji, če bi pogledali malo na Kitajsko! Tam je revolucija! Poletne mesece jih je bilo kak ducaf. Navdušenje za revolucijo je tolikšno, da se mislijo samo malo odpočiti, pa se pretepati naprej, vse za blagor domovine, bogov in kitajskega ljudstva. Veste, kadar govorimo o revolucijah, ne smete pozabiti, da se vrše vse za blagor ljudstva v kraju, kjer revoltirajo. Tako trdijo same in najboljše jim je verjeti, ali pa dvigniti kontrarevolucijo.

V Afriki so kraji, kjer prebivajo baje zelo divji zamorski rodovi. Pa glej čudo, tudi med njimi se že vrše revolucije! To je znak, da se jih prijemlje civilizacija. Med divjaki namreč ni revolucij, kajti te so privilegij civiliziranih ljudstev. Srečni divjaki! Ali pa so nesrečni, vrag vedi!

Mislite si bogaboječje Irce. Toliko let menda cela stoletja, so se borili za svobodo. Pri Irceh beseda »boriti« pa nekaj pomeni! Oni so se tepli z manifesti, resolucijami in drugimi papirnati orožji, toda pri tem niso hranili pesti. Mnogo angleških vojakov se je vezbalo na Irskem v vojni umetnosti.

Irci se stepejo na vsakem pikniku in na vsakem »žeganju«. To je bilo potrebno, da so se vezbali za revolucionarne borbe. Končno sam Bog je dal, so zmagali in si izvojevali »Svobodno irsko državo«. Tako nekako mislim, da se imenuje. Toda kaj bi lrec s svobodo, če se ne more z nikomur pretepati. Torej naprej z revolucijo! »Republika!« je bilo geslo, Na veliko veselje Angležev so se Irce pridno lasali med seboj do zadnjega časa. Sedaj mislijo biti nekaj časa pri miru, da se odpočijejo.

Ali veste, kje je Albanija? Tudi tam so imeli zadnja leta kakoga pol ducafa revolucij. Sam bodvedi kaj hočejo, ampak revolucije vendar imajo.

Dokler je bila Črna gora samostojna in imela svojega Nikola za kralja, je bila revolucija strogo prepovedana. Sedaj so Črnogorci bolj revolucionarni in zahtevajo ali svojega kralja in kraljevino, ali pa jugoslovansko republiko. Na nesrečo Črnogorcev je revolucija tudi v Jugoslaviji prepovedana.

Ker veliko čitate, vam je zgodovina zadnjih let gotovo poznana. Morda se boste še spominjali da se je leta pred vojno v stari, okoreli Turčiji pojavilo takozvano mladoturško gibanje. Uprizorilo je svojo revolucijo in izvojevalo parlament. Drugače je ostalo v Turčiji po starem. Potem je prišla svetovna vojna in poraz Turčije, ker si je sultan izbral slabe zaveznike. Civilizirano in necivilizirano krščanstvo se je razveselilo turškega poraza. »Bolni mož ob Bosporu je šel v večnost.« Ampak revolucija je magična beseda. In revolucija, nji na čelu Kemal paša, je obudila velik kos Turčije, Danes je Turčija zopet ugledna, spoštovana dežela. Res, da nima več sultana in da je harem potom zakona odpravljen. Ampak alah in njegov prerok Mohamed imata še zmerom svoj vpliv, čeprav sta že davno odšla v nebesa.

Če se zanimate za zemljepisje, vam je gotovo znano, da je neke v Evropi dežela, ki ji pravimo Portugalska. Bili so časi, ko je bila Portugalska mogočna dežela, strah in trepet za svoje sosede. Ampak kakor oslabi posameznik, se ta nesreča tudi deželam primeri. Toda na revolucije Portugalci vseeno niso pozabili in so jih imeli že precej na dnevnem redu. Imeli so zelo prijaznega kralja, ki so ga spodili, toda tudi predsedniku se puntajo. Drugače pa so Portugalci čisto mirni ljudje.

Kaj pa v Združenih državah? Nekoč so spadale pod Anglijo. Potem je nastal punt in posledica je današnja, moderna, kapitalistična unija držav, znana kot Združene države, Tista revolucija je bila po njih zakonih dovoljena, druge pa so strogo prepovedane. Vseeno so jih nekaj imeli. Civilna vojna n. pr. je nastala, ker so se južne države uprle federalni vladi, Američanje so ljudje, ki se za revolucije prav nič ne interesirajo. Izhajajo dobro tudi brez njih.

Veliko delavcev je mislilo, da se take stvari, kakor so revolucije sploh ne dogajajo. Potem so čuli o ruski revoluciji in pričeli tudi sami govoriti o revolucijah. Govorili so in govorili, govorimo drug drugemu, da je vse zrelo za revolucijo, zjutraj pa se začudeno vprašujemo, zakaj je še ni bilo. O, tutri se dogodi, zares se dogodi! Naprej, zastava revolucije! Pogledamo drugo jutro v časopis, pa čitamo: Revolucija na Grškem. Armada strmoglavila vlado. Ministri pobiti. Kralj pobegnil.

In tako jutro za jutrom. Zmerom revolucije. Danas v Italiji, jutri v Bolgariji, nato v Španiji, na Kitajskem in tako naprej. Vse, kar smo mislili, da hočemo, imamo: revolucije in diktature. Pri tem pa si mislimo, da je koncem konca vendarle boljše, če se revolucije dogajajo kje drugje, kje v deželji deželi.

Pravijo, da je človeštvo okoli 6.000 let staro. Kot dober kristjan sem pripravljen verjeti in verjmem. Čitamo sveto pismo, in glej, tudi tam pišejo o revolucijah in vojnah. Vseh šest tisoč let same vojne in krvave revolucije! Čitam in čitam — potem se potrgnem po čelu in pomislim: Svet je že 6000 let zrel za revolucije! Še enkrat se podrgnem po čelu in vprašam:

Kdaj bo svet prenehal biti zrel za vojne in revolucije? In to je glavno vprašanje: Kdaj bo prenehal biti zrel. — K. T., Proletarec.

(Op. ur.: In ko smo malo pomislili na »revolucije« v socialističnem gibanju, smo se vprašali: Kdaj bodo ljudje zreli za javno delo, ne pa za tajno intrigranje koritarjem v prid?)

Še enkrat zadeva Unijskega tajnika Arha.

Odbor mežiške podružnice ni polagal nobene važnosti na tozadevno okrožnico Unijskega tajnika, in je radi tega kratkomo odločil, da pišemo Unijskemu tajniku: V javnosti se dajta z Bernotom! — No, naš tajnik je to v omiljenem tonu sporočil Arhu in mi bi se za vse to ne menili, če bi se končno s. Krušič ne skliceval na izjavo podružnice. Če pa kdo tako jasno pove, kaj zahteva, pa odgovarjamo:

1. Mi se ne strinjamo z izjavo Unije, ker je to mešanica in ne program, na katerega temelji smo postavili novoizvoljeno načelstvo.

2. Tajnik Arh ni za to plačan in podružnice niso zato tukaj, da bi služile v propagando osebne slave plačanega nastavljenca, to bi bilo samo v slučaju, če bi mu bilo današnje zadržanje začrtale kot pogoj njegovega delovanja.

3. Mnenja smo, da naj bi s. Krušič sam več deloval v podružnicah, ker je vendar glava in za to izvoljen. Izgovor na pomanjkanje gmotnih sredstev, je ničeven. Na kongresu na Dunaju bi moral biti Krušič, saj je šel tudi predsednik Stokovne komisije sam in ne morebiti Leskošek in najbrž je »Naprej« prav povedal — tisto slutnjo o namenih zelenih miz.

4. Zakaj sklicevati radi Arha — kongres? Je to takšna oseba? Načelstvo naj deluje, kakor mu je kongres naročil. Takšnega izrabljenja iz osebnih ambicij ne bomo dovolili. Če prispevki ne zadoščajo za dva nameščena, spremenite sedež centrale in odpušite eno plačanih moči, potem druga ne bo imela več časa iskati izjav za osebno slavo.

5. Načelstvo naj s. Arhu pove, da članstvo ni »Versuchskaninchen«, kakor se je to napravilo z novorojenčkom, podružnico v Holmcu. Kdo naj vrjame in polaga važnost izjavi tej podružnici, ki je bila po pravih stara menda 3 dni? Pa tako je bil krasen konec tiste resolucije. Bivši komunisti — naj bi bili zagriženi Kristanovci? Paperlapap! Delavec je bil vržen 3 dni poprej na cesto — podružnica se ni upala niti vloge napraviti — Komunist je prišel k sodrugu Möderdorferju v Mežico, da se je ukrenilo potrebno — takoj na to pa naj bi bila podružnica zrela takšnega korunovskega zavijanc?

6. Ali čita unijski tajnik in predsednik obvezno glasilo »Delavca«? Je Arh poslal Delavcu tedenciozno pokvarjen prepis izjave črnske podružnice — ali ga je »Delavec« falsificiral? Če ne se je to napravilo v Ljubljani. Kje ostaja protest? Ali se protestira samo tedaj, kadar piše »Naprej« resnico?

7. Razni funkcionarji so dobili na ime se glaseča pooblastila imejiteljev delnic Ljudske tiskarne, kdo je napravil to? Kje je takšno pooblastilo? S. Krušič se je vendar izrekel s podružnicama Mežico in Črno proti temu načinu zastopstva Ljudske tiskarne na okrožni strokovni konferenci v Prevaljah. Uratnik je tedaj propadel in ni šel kljub svojemu izreku: S tem vprašanjem stojim — ali padem! Arh pa piše tem pooblastnikom, da se jim ni treba nič brigati za te delnice. Da ho že on vse to napravil, da ne bo dela.

Takšno tajništvo — in tudi tisti pooblaščenca, ki prepuščajo to delo — niso v smislu našega kongresa, ker drugače bi bili obdržali koj Čobala do njegove smrti.

Zadnje delovanje bi pa res zadostovalo za sklicanje rednega kongresa — a ga tudi ni treba — kajti načelstvo in tajništvo naj dela, kakor je socialistično in bo konec napadov in niti ne bo treba se vsesti »skupaj k mizi in se pogovoriti« kakor pri barantanju za Judežev denar! —

(Op. ur.: Izjava govori zase, Samo na tistem mestu, kjer govori o podružnici v Holmcu, bi mi, ki se nas vsi hoje zaradi našega hudobnega jezika, pisali nekoliko bolj milo. Ampak iz delavskih vrst smo dobili to izjavo in nismo je upravičeni popravljati.)

Državni aktivni ulužbenici in upokojenici bodo zopet čakali na izplačilo povišanih dragijskih doklad. Finančni odbor, ki bi moral to zadevi sklepati, se ne sestane, finančni minister pa izjavlja, da nima denarja. No, za državne nameščence ni nobena vladna klofuta prekrepka. Treba jih je tako, da uklonejo hrbet in volijo tiste, kateri jih tepejo.

Razno.

Imenitni so bili Korunovci na kongresu GRSJ. V njegov odbor so se pustili izvoliti Golmayer, Arh in drugi taki tiči kot nastavljenici. Golmayer je bil izvoljen tudi v glavni odbor SMRJ in Arh pa kot tajnik pri Uniji slov. rudarjev. Oba gospoda prejemata plačo. Mi seveda nimamo nič proti temu, ker je to stvar dotičnih organizacij, kjer sta nastavljena. Čudi nas le, da so ti gospodi sprejeli člen 41. štata in poslovnega pravilnika Glavnog Radničkog Saveza Jugoslevije, ki se glasi: „Oblastni odbori izvolijo iz svoje sredine predsednika, prevodja in blagajnika in njihove namestnike. Predsednik, prevodja in blagajnik morajo biti iz sedišča oblastnega odbora; od trojice članov finančne kontrole v smislu štata GRSJ morata dva biti iz srede OGRSJ. Oni predstavljajo ožji oblastni odbor. Pod plačo nameščen tajnik Oblastnega odbora ne more biti član tega odbora.“ Ali vidite sedaj, sodrugi kovinarji in rudarji, kaj so vam skuhalo vaši strok. birokrati! Sebe so pustili izvoliti v odbor GRSJ, ne da so vas vprašali, a oblastnim tajnikom so vzeli možnost, da bi jih Vi izvolili. Sedaj si oglejmo še pravilnik za oblastni odbor, člen 13., ki se glasi: „Oblastni odbor izvoli iz svoje sredine z navadno večino (predsednika, tajnika, blagajnika in njihove namestnike. S plačo nameščen tajnik lahko tudi ni član odbora, nastavlja pa se sporazumno z upravo GRSJ.“ Iz tega je jasno, da si je gospoda hotela pridobiti patent za vse večne čase, da bo za delavske krajarje nastavljala take tajnike, ki trobijo v njihov rog in podpirajo edino zveličavno zeleno mizo SPJ v Beogradu. Še se bomo pogovorili!

Vlada je dovolila za popravo srbskega samostana Žiča, kjer bo kronan kralj, 1 milijon dinarjev. S tem denarjem bi bilo mogoče 1000 brezposelnih 1 teden preživljati. In sploh bi brezposelnih nič ne bilo, če bi vladi rojile tudi kakšne koristne stvari po glavi.

Še eno posojilce par sto milijonov nas čaka v Italiji. Ko se je naša vlada pobotala z Mussolinijem zaradi obmejnih incidentov in takšnih stvari, ki diplomatov pravzaprav nič ne zanimajo, ga je precej hotela obnažiti za nov pump. Angleški šterlingi so ji očitno premalo za volilno korupcijo.

Fatalno! Bivšemu upravnemu tajniku fašistovske stranke Marinelliju, ki je zapleten v Matteottijev umor, so zapeleli ogromno imetje 7 milijonov lir. Nekaj tega plena reklamira fašistovska stranka kot svoje. Najbrže pa ne bo nič dobila, fašistovska stranka namreč ni pravna oseba, ker je ni smatrati ne za društvo ne za kako trgovsko družbo, iz tega razloga pa po zakonih sploh nima pravice tožiti. Ali ni to fatalno: organizacija, ki veliki državi deli pravico in kazni, ne morejo smatrati za pravno osebo; organizacija, ki sta jo špekulacija in kupčija ustvarili, pa ne priznavajo za trgovsko družbo!

Sodrugi Anton Afrič, ki se je s samouštvom in neumornim delom povzpел do najodgovornejših mest v avstrijskem socialističnem gibanju, je v Gradcu umrl. Pokojni je bil več nego četrt stoletja urednik lista „Arbeiterwille“ in ustanovitelj ter duševni vodja mogočne socialistične vzgojne organizacije „Kinderfreunde“.

Avstrija je Radicu prepovedala povratek na Dunaj. No, Radic zaradi tega ne bo izgubil ne prisojenosti ne korita.

Proces proti bivšemu socialističnemu turinškemu ministru Hermannu je končan. Hermann in nekateri drugi tovariši so bili zaradi lepšega obsojeni na denarne kazni, eden je dobil 1 leto in 6 mesecev zapora.

Leta 1914. umorjeni so Jean Jaurès bo po sklepu francoskega ministrskega sveta in po tozadevnem sprejetju v zbornici prepeljan v grobnico največjih Francozov, v pariški Panteon. Zednji je bil tam pokopan veliki socialistični pisatelj Emil Zola.

V Clevelandu je imela ameriška socialistična strauka svoj konvent [zborovanje za določitev državnega predsedniškega kandidata]. V sporazumu z drugimi razredno in socialno orientiranimi strankami je sklenila, da bo podpirala kandidaturu znanega svobodomiselnega senatorja Lafolette, ki je v Ameriki približno nekaj takšnega kakor na Francoskem Herriot ali na Českoslovaškem nekdanji Masaryk. Lafolette ima veliko šans, da zmaga, ker smrdita vodilni stranki [demokratska in Coolidgejeva radikalna] preveč po petroleju. Demokratski n. pr. niti svojega predsedniškega kandidata ne morejo določiti. V New Yorku imajo svoj konvent, ki je že kakih 100krat glasoval, pa še ni nihče izmed kandidatov za predsedniškega kandidata zmagal s potrebno večino!

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Kontrarevolucionarne misli.

Ti ne bodo pri nas nikoli dolgo zdržali: nezavedneži, korumpiranci in tisti, ki jim je korupcija lažje izvršljiva nego naši organizacijski zakoni.

Bebel je rekel, da sme socialist v štiri in dvajsetih urah štiri in dvajsetkrat menjati svojo taktiko. Tako stoji zapisano v Krušičevi resoluciji. Dobro. Samo to bi moral s. Krušič zraven pripomniti, da Bebel s tem nikakor ne dopušča, da bi smel socialist v štiri in dvajsetih urah štiri in dvajsetkrat menjati svoj značaj, način svojega poštenja.

„Naprej“ bo zmagal zato, ker ga pišejo delavci, pišite še bolj, da bo zmagal tem preje!

Sodrugi, na pomoč, da voditeljem zakone v glave vbijemo, za katere so sami glasovali! Sodrugi, na delo takoj, vsaka zamujena ura je zlo za proletarijat!

Delavec F. M. iz Trbovelj h Krušičevi revoluciji.

Junij — julij — avgust: ti meseci so za revolucije očitno zelo pripravni, pa ne samo za državne, temveč tudi za tiste v naši stranki. Predlansko leto smo imeli v tem času mariborsko revolucijo, lansko leto Korenovo, letos se je že Krušič oglašil. Pa ni treba misliti, da samo vročina vpliva, letošnje poletje je celó mrzlo, ampak zelena miza ima vselej ob tem času kakšen razlog, da paralizira delo organizacij, ki izvršujejo načelo javnosti. Predlansko leto se je Golouh pripravil na volitve, lansko leto se je nanje pripravil ves zelenomizni štab, letos mu pomežikujejo spet volitve, pa strokovni kongres je sklican! Zato pa zahteva Krušič v svoji resoluciji, naj bi prenehali vsi ti preklicani „osebni napadi“! Seveda, gospoda iz vodstva Strokov. potrebuje oddiha na to stran, da se bo lažje vrgla na prepiranje zaupnikov! Ampak, ljubi Krušič, ali si kdaj pomislil, da je zdravo seme, ki si ga tudi ti sejal, na delavskih njivah dobro vzkliko, čeprav je mogoče na tvoji lastni njivi poginilo?

Kdo pravi, da ne napredujemo? „Revolucionarji“ pravijo to. Pa je neovrgljivo dejstvo, da z našim napredovanjem celó revolucionarji napredujejo! Eto, predlansko leto so se za svoje revolucionarnosti posluževali še posebnih listov, ki so jih ustanavljali poleg „Napreja“. Korenov puč ni ustanovil nobenega novega lista, tudi „Napreja“ se ni posluževal. Sedanji revolucionarji pa precej pridno razlagajo svoja mnenja po „Napreju“. Tega že smatrajo za svoj list, čeprav delajo v bistvu proti njemu. Kdo bo torej rđil, da ne napredujemo? Seveda, nobena revolucija ni hotela biti brez tajnosti pa tudi ta ne. Sestanek 6. tm. v Trbovljah se je pridno prikrival, Krušič je vabil le ljudi, ki je menil, da jim sme zaupati, šele dva dni in zadnji dan pred sestankom, Bal se je „nepoklicanih“ gostov. Pa so bili ti nepoklicani gostje že najmanj teden dni pred sestankom o njem natančno poučeni in bi šli Krušiča lahko na lice mesta moralno fentat, če bi se za zavedne socialiste spodobilo, da se udeležujejo sestankov, na katere niso vabljeni in ki po našem pravilniku sploh nimajo sklepne moči, zato ker niso bili javno naznanjeni! Ali se bodo vsi pretekli in bodoči revolucionarji iz tega naučili, da ljudem najbolj tisto po ušesih brai, kar pod zemljo svira, in da bo treba odslej vsako revolucijo bojevati samo z odkritim vizirjem v „Napreju“ in seveda na kongresih?!

In to si zapomnimo: Kdor bi hotel našo stranko proti pravilniku in brez našega kongresa združevati s komerkoli, n. pr. s Kristanovim bančnim kapitalom, ta je sanjač, ki ne ve, da naše organizirano delavstvo ni tako neumno, da bi šlo takšnim nediscipliniranim poželenjem na lim. Na ta način združitev ne bo, pač pa še večji razdor — pri neorganiziranih.

Korunovci pravijo, da imajo isti program kakor mi, samo taktiko imajo bolj pametno kakor mi.

Mi pa pravimo, da imajo Korunovci Žerjavov program in klerikalno taktiko, za svojega protektorja imajo le slabo informirano — Internacionalo, ne pa socialističnega programa, sicer bi ne bili postali dezertjerji v naši stranki. Pravi socialisti ne ustanavljajo novih strank z istim imenom SSJ, to delajo le oportunisti kakor Korun, Uratnik, Svetek, Golmayer, Golouh in pa celjski dobrotnik Koren.

Dopisi.

Delavci bodo odločali, ne bogovi! Tudi mi delavci moramo povedati svoje mnenje k poročilom korunovskih in zelenomiznih listov, da se SSJ in delavci, ki se gibajo okrog „Napreja“, in njih organizacije ne pripoznajo ter da se ne sprejmejo v Internacionalo, češ, da se lahko pridružimo njim, saj nas od njih nič drugega ne loči nego štatut. Seja se je vršila od 4. do 8. jun. in Jugoslavijo je zastopal dr. Topalović. Ta je tudi izjavil, da se naša stranka lahko sprejme v njegovo stranko, če prizna nje štatut. Mi poznamo štatut, ki ga izvajajo gospodje Topalović in helle compagne. Delavec naj bi jim bil za štafažo, govoriti in odločati bi ne imel ničesar v stranki, samo mi bogovi, ki plešemo okoli zlatega teleta, imamo to pravico. Ti imaš le to pravico, da članarino plačuješ [pa tudi če je ne plačuješ, samo da jih voliš in da jim v nekontrolirane gospodarske organizacije teže denarje skupaj znašaš, op. ur.], in pravico imaš biti pohleven. Gospodje okoli „Radničkih novina“ in „Socialista“, bodi vam povedano, da bomo tudi mi priznali, da se vam zavoljo tega ne bomo uklonili. Izdelali smo si štatut, katerega so pomagali izdelati tudi nekateri sedanji vaši pristaši, ki pa sedaj na to pljujejo, kar so pomagali ustvariti. Strankin zbor je sprejel z večino glasov štatut in ga z večino na vseh strankinih zborih tudi odobril, in mi se pokorimo večini,

ne pa Bernotu. On mora to izvajati kot tajnik, kar mu pravilnik veleva. Naj le poskusi kaj proti njemu — tako bo letel kakor so vsi in kakor bodo vsi, ki so in ki bodo brez kongresnega sklepa prezirali naš zakonik! In gospodje, nismo mi tisti, ki so se odcepili, temveč vi ste se odcepili in se ločili od socialističnega delavstva, ker je šlo za vaše žepe in stolčke. Toliko za sedaj, Vam, sodrugi delavci, pa v opomin. Proč s koruznim socializmom! — Revolucionar.

Hrastnik. V nedeljo 13. t. m. imajo klerikalci pri nas svoj dan. Klerikalni veleposestnik, mesar in gostilničar Lojze Logar je dozidal dvorano, v kateri bodo pili in plesali in bo vsak obiskovalec povrh še odpustke dobil. Ob 10. dopoldne bo sveta maša in blagoslovljenje dvorane znotraj in zunaj ter žegnanje alkoholnih pijač. Popoldne bodo pa Orli in Orlice z g. kaplanom na čelu priredili neko igro, po igri seve blagoslovljenje in ples in žegnana pijača [ki jo ima g. Logar precej v svoji kleti]. O polnoči delitev odpustkov, katere bodo menda delile O . . . e. Vabljeni so vsi tisti, ki so se udeležili svečanosti ob priliki otvoritve Logarjeve kleti 1. novembra 1918 in pa gospodje klerikalni mogotci, ki so zakrivilili krvoprelitje leta 1920. na Zaloški cesti. Uboga delavska para, kako črni oblaki se zbirajo nad tvojo glavo! Zavrz! vendar brezbriznost od sebe in poglej v svet, kako se zbirajo zavedni proletarci pod soc. praporom!

Iz Celja. Pravijo, da se smatra g. Felicijan že za tako zelo pooblaščenega od svoje železničarske podružnice kot njen predsednik, da predloži vsako prošnjo za prispevke v kulturne svrhe, ki pridejo na njegov osebni naslov, svoji organizaciji in tam seveda sforsira, da se prošnja odkloni z motivacijo, da ni sredstev za to. Lepa reč, še lepši predsednik! — Pika.

Pragersko. Objavite zopet nekaj malega iz naše najmlajše strankine postojanke, mariborske trdnjave, Gradiva imamo toliko, da bi porabili list „Naprej“ samo za nas, če bi vam hoteli vse opisati. Pa ker vemo, da imate po zaslugi nekaterih oseb, katerih nočemo imenovati, in po zaslugi ljudi, ki so se šteli za patentirane socialiste, le malo prostora, opišemo vam najvažnejše, kar smatramo za potrebno. Slučaj kakor potreba nas privede večkrat tudi v mariborsko trdnjavo, kjer imamo priložnost priti v dotiko z nje poveljniki, kateri so nam seveda najhujši nasprotniki le radi svoje nevednosti. Pri polemiki, katere se pri takih prilikah razvije se dokazuje, da nimajo dosti pojma o razdoru v stranki in da jim je le Bernot kriv vsega cepljenja. Če jim dokážeš, da Naprej odkriva samo korupcijo v nasprotnem taboru, gledajo denelo in pravijo: Ja, saj ne čitam Napreja, že dve leti ga nisem imel v rokah. — Kako naj sodi potem tak človek krivico na eni ali drugi strani, kako naj odločuje tak človek v zedinjevalnih komisijah, kakršna se je vršila lansko leto v Zidanem mostu, in v kateri je bil po večini zastopan baš Maribor!

Ni čuda potem, da se hočemo združevati v temi, kjer drug drug ne moremo spoznati, pa samo da nas bo veliko. Še en primer na patent socializma. Priliko imamo opazovati obč. volilne boje v mariborski neposredni bližini, v občinah, kjer so imeli delavci [po imenu socialisti] pri zadnjih volitvah dvakratno premoč, danes pa se družijo z vsemi meščanskimi strankami ter delajo kompromise s črno, žolto, rumeno in zeleno barvo in seveda še rdečo zraven, da lepše izgleda — ričet. Pa če take patentirane socialiste opozoriš na napake, pa pravijo: E kaj, socializem bo tako izumrl in mora umreti, saj vzgaja samo lenuhe, nasprotuje naprednemu gospodarstvu, zvestemu službovanju in poštenemu družinskemu življenju. — Človeka je sram, ko sliši to govoriti ljudi, kateri se borijo za svoj kruh in pravijo, da so bili dolga in dolga leta pristni socialisti. Ni čuda, če je prišla stranka tako daleč s takim članstvom. Kje tiče vendar in kaj delajo mariborski sodrugi, katere vendar smatramo da so zmožni ustvariti nekaj vsaj v svojem ozjem delokrogu? Ali bodo res morali priti tja drugi, da vam upostavijo red, katerega vi, kakor se vidi niste zmožni?! Pa bi menda ja bilo boljše, če bi kandidirali rajši Naprejevo „sektu“ kakor pa petbarvni ričet! Da ne boste rekli, da to ni mogoče, pa si oglejte ob priliki kandidatne liste občine Tezno pri Mariboru. Da, da, vzgoje manjka vzgoje. Patent že imamo.

Proletarci!

Gostilne in kavarne, ki nočejo vašega lista, najbrž tudi vašega denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27 — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrž št. 252, Hrvatska.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Beraot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

11. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1200